

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 7Co/19/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5123232230
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 02. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Mária Kašíková
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2024:5123232230.2

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Márie Kašíkovej a členov senátu Mgr. Františka Dulačku a JUDr. Zuzany Krivdovej, v právnej veci žalobcu: A. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. XX, XXX XX C., právne zastúpený: Advokátska kancelária JUDr. Peter Strapáč, PhD, s.r.o., so sídlom Čadca, Ul. 17. novembra 3215, IČO: 50 473 522, proti žalovanému: D. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. XXX, XXX XX C., právne zastúpený: JUDr. Jana Košová, advokátka, so sídlom D. B. XX, XXX XX E., o nariadenie neodkladného opatrenia, na odvolanie žalobcu proti uzneseniu Okresného súdu Žilina č. k. 41C/51/2023-126 zo dňa 10. januára 2024, takto

rozhodol:

Uznesenie súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e .**

Žalovanému **p r i z n á v a** proti žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým uznesením súd návrh žalobcu na nariadenie neodkladného opatrenia, ktorým sa domáhal uložiť žalovanému povinnosť umožniť žalobcovi styk s F. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. XXX, v rozsahu každú nedeľu od 09:00 hod. do 12:00 hod. a za tým účelom strpieť jeho vstup do nehnuteľnosti nachádzajúcej sa v okrese F. G. B., obec a katastrálne územie C., zapísanej na LV č. XXX, a to rodinného domu s. č. XXX, postaveného na pozemku parcely KN-C č. 534 - zastavaná plocha a nádvorie o výmere 470 m², zamietol. Žalovanému priznal nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi v rozsahu 100 %.

2. Konštatoval, že výzvou zo dňa 01.12.2023 zisťoval názor dotknutej osoby – otca sporových strán F. B., či má záujem stretávať sa so žalobcom. Tento písomne dňa 19.12.2023 oznámil, že nemá záujem stretávať sa so synom A. B. (žalobcom). Neodkladné opatrenie sa týka aj práv F. B., preto je nutné mať osvedčené, že tento má záujem stretávať sa so žalobcom a je potrebné iba odstrániť prekážku vytváranú žalovaným, avšak vzhľadom na vyhlásenie F. B. mal za osvedčené, že tento nemá záujem o stretávanie so žalobcom, a preto návrh zamietol. O trovách konania rozhodol s poukazom na § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“).

3. V zákonom stanovenej lehote proti uzneseniu podal odvolanie žalobca, ktoré odôvodnil v zmysle § 365 ods. 1 písm. e), f), h) CSP. Primárne má za to, že súd prvej inštancie si správne osvojil záver krajského súdu, že je potrebné skúmať názor otca sporových strán, avšak podľa jeho názoru predmetné zisťovanie je absolútne nesprávne, alibistické, len formálne a bez toho, aby sa skúmala skutočná pravda. F. B. je osobou vyššieho veku, pričom vie predložiť množstvo dokumentov, ktoré podpisoval a tento podpis je veľmi roztrasený a v zásade má problém podpísať sa, nie je preto možné, aby sám spísal list na súd. Je v područí žalovaného, ktorý dokonca disponuje generálnou plnou mocou a v mene otca na základe generálnej plnej moci vykonáva úkony, ako napríklad podanie trestného oznámenia na osobu žalobcu. Dňa 09.01.2024 písomne oznamoval súdu, aby F. B. bol vypočutý v neprítomnosti žalovaného, pretože F. B. sa žalovaného jednoznačne bojí a urobí vždy tak, ako brat uzná za vhodné.

Rovnako mu bolo odobraté právo na spravodlivý súdny proces, keď vyjadrenie otca mu nebolo doručené a toto vyjadrenie sa nenachádza ani v elektronickom súdnom spise. Preto rozhodnutie trpí zásadnou vadou, kedy bola narušená rovnosť zbraní účastníkov konania a nebolo rovnako doručované obidvom procesným stranám. Takýto postup súdu je absolútne nekonzistentný a nie je v poriadku, pričom súd iba formálne splnil podmienku a neskúmal, či 82-ročný človek si vôbec dokáže prevziať poštu, dokáže na túto bez akéhokoľvek ovplyvňovania odpovedať a túto poštu zaslať späť na súd. Preto je nesporné, že pri tomto mu musel niekto pomáhať a že tieto úkony musel vykonať žalovaný za neho. S vyjadrením F. B. sa nemal možnosť oboznámiť, avšak ak je pravdou to, čo je uvedené v bode 15. napadnutého uznesenia, že F. B. nesúhlasí so stretávaním sa s ním, nie sú to myšlienky F. B., ale myšlienky jeho brata D. B.. Zo strany súdu nebola snaha hľadať spravodlivosť, zistiť, v akom stave je F. B., či má naozajstný záujem sa stretávať so žalobcom ako so svojím synom. S otcom mal vždy výborné a korektné vzťahy a pravidelne sa stretávali, pokiaľ žalovaný neprerušil ich vzájomné väzby. Zo strany žalovaného sú sústavné ataky na jeho osobu, a to najmä v podávaní trestných oznámení. Má za to, že F. B. by bol pravdepodobne schopný dostaviť sa na súd, keďže jeho brat – žalovaný, aj keď ide do Tesca, zoberie otca do auta a tento v motorovom vozidle čaká pred Tescom a pri ňom sedí jeho syn D., ktorý za to dostal odmenu 10,- eur, čo mu potvrdil aj samotný syn D.. Preto súd mohol využiť možnosť urobiť výsluch na mieste samom v neprítomnosti sporových strán, pretože skutočnosti, ktoré sa týkajú sporu, náležitým spôsobom ozrejmil a ozrejmil aj vzťahy medzi ním a bratom. Takýmto postupom sa odoberá právo žalobcovi ako synovi tráviť čas so svojím otcom, ktorý má 82 rokov a ktorý je už v hlbokej jeseni svojho života. Na základe toho navrhuje napadnuté uznesenie zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na nové konanie a rozhodnutie.

4. Žalovaný vo vyjadrení uviedol, že s odvolaním žalobcu nesúhlasí v celom rozsahu. Súd vykonal dokazovanie adekvátne na rozhodnutie o neodkladnom opatrení, keď pri rozhodovaní o neodkladnom opatrení predsa nejde o dokazovanie v pravom slova zmysle. Súd naplnil podmienku zo zrušujúceho rozhodnutia, kedy vykonal zisťovanie názoru F. B., tento dostal písomnú výzvu súdu, na ktorú sa aj náležite vyjadril. Na tomto vyjadrení bol osvedčený jeho podpis. Pokiaľ ide o okomentovanie jeho trasľavého písma, iba uviedol, že všetci budeme asi radi, keď sa budeme vedieť v 82 rokoch podpísať aspoň trasľavým písmom. Tvrdenia o podávaní trestným oznámení na základe plnej moci udelenej mu otcom sa nezakladajú na pravde. Poukázal na konania, ktoré vedú spolu pred súdom. Nie je pravdivé tvrdenie žalobcu, že do okolia otca sa nikto nedostane, keď otec s nimi chodí aj na nákupy, často navštevuje aj lekárov. Každý druhý deň navštevuje otca jeho kamarát H. I. a jeho synovia sú u neho pravidelne a stretávajú sa s otcom. J. F. chodila k nim skoro každý týždeň a teraz ma problémy s nohami. D. E. – bratranec chodí tiež za otcom. Na návšteve boli aj sesternice K. I. a J. L. a boli tiež navštíviť aj otca. Otec je v telefonickom kontakte so svojimi rodinnými príslušníkmi ako K. I. a M. B.. Preto nemožno hovoriť o jeho izolácii. Tvrdenie o tom, že boli s otcom pred Tescom, je pravdivé. Bolo to pred Vianocami, keď jeho bývalá manželka býva v E. a chcela otca navštíviť, kým si oni nakúpia. Uvedené však nebolo možné, nakoľko sa vozík otca nezместil do výťahu. Preto poprosil syna, aby zostal pri otcovi. Išlo im iba o jediné, aby bolo o otca postarané aj počas ich neprítomnosti. Keby mu na otcovi tak záležalo, tak dňa 16.01.2024 išli s ním na predoperačné vyšetrenie, videl ich z dvora, stál asi 10 metrov od nich, on s družkou otca vykladali z auta do vozíka, pričom im žalobca žiadnym spôsobom nepomohol, ani otca nepozdravil. Podľa Najvyššieho súdu SR platí, že pojem „osvedčovanie“ nie je možné považovať za dokazovanie v rozsahu vyžadovanom v základnom konaní. Bol by rád, keby otec už mal konečne pokoj a nemusel byť neustále vystavovaný takýmto situáciám, čo zle vplýva aj na neho. Navrhuje napadnuté rozhodnutie potvrdiť a priznať mu nárok na náhradu trov konania.

5. Žalobca v replike uviedol, že nesúhlasí s názorom žalovaného uvedeného vo vyjadrení k odvolaniu v zmysle, že súd nebol povinný vykonávať dokazovanie v pravom slova zmysle. Už samotná skutočnosť, že žalovaný si dal námahu, aby navštívil notára a overil podpis otca, svedčí o skutočnosti, že otec by bol schopný sa, či už na mieste samom alebo na súd dostaviť a mohol byť vypočutý zo strany súdu. On o tejto vôli otca pochybuje, pretože nie je slobodná vôľa jeho otca. Poukazoval na správanie žalovaného v iných súdnych konaniach. Vyjadrenia žalovaného sú rozporuplné, keď robí všetko pre to, aby sa nemohol stretávať s otcom, bráni mu v stretávaní sa s otcom. Na druhej strane uvádza, že otca dva alebo tri roky nevidel, avšak z dôvodu, že mu v tom bránil žalovaný. Pokiaľ žalovaný uvádza, s kým všetkým sa otec stretáva, toto sa nezakladá na pravde a zo strany synov žalovaného má vedomosť, že otec im často hovorí, že sa so žalobcom chce stretnúť, že má o to záujem. Vedomosť o tom má z dôvodu, že synovia žalovaného u neho občas vykonávajú brigádnicke práce. Teda má vedomosť, že k otcovi nikto nechodí, že keď prídu synovia žalovaného, tak F. B. sa na žalobcu pýta a chce sa s ním stretnúť.

Súdu nič nebránilo vykonať jednoduché dokazovanie krátkym výsluchom otca, pričom by boli rozptýlené akékoľvek pochybnosti a žiadal, aby bol otec vypočutý nezávislým, nestranným súdom v neprítomnosti sporových strán. Názor otca bude plne rešpektovať, ale je presvedčený o tom, že sa nejedná o jeho slobodnú vôľu. V súčasnej dobe sa vedie konanie na súde o určenie výživného, keď otec podal žalobu na určenie výživného voči jeho osobe ako plnoletému synovi. V tomto smere opätovne vyvstáva celý postup žalovaného veľmi zaujímavo, keď na jednej strane mu všetci bránia, aby sa s otcom stretával, taktiež otec si údajne neželá stretávať sa s ním, ako sám uvádza vo vyjadrení, avšak výživné od neho žiada. Ak žalovaný hrá na citovú stránku, že mu nepomohol s otcom, tak vždy, keď žalovaného stretne, tak vykrikuje na celú dedinu, osočuje ho, nadáva, ohovára, preto sa k žalovanému ani nepribližuje, nakoľko je veľmi agresívnej povahy. Nemá záujem vstupovať do konfliktov.

6. Krajský súd v Žiline, ako odvolací súd (§ 34 CSP) po zistení, že odvolanie podala včas sporová strana proti rozhodnutiu, proti ktorému je prípustné odvolanie (§ 355 ods. 2, § 357 písm. d/, § 359 a § 362 ods. 1 CSP) bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) preskúmal napadnuté uznesenie v intenciách § 379 a § 380 CSP a rozhodnutie ako vecne správne podľa § 3857 ods. 1 CSP potvrdil.

7. Základným predpokladom prípustnosti a dôvodnosti neodkladného opatrenia je tvrdenie a osvedčenie existencie právneho vzťahu medzi stranami konania a nevyhnutnosť dočasnej úpravy právnych vzťahov medzi nimi. Neodkladné opatrenie plní funkciu prostriedku regulujúceho právne vzťahy na obdobie po jeho vydaní a má preto výrazný preventívny zmysel i účinok, ktorý v naliehavých prípadoch môže zamedziť i vzniku škody, alebo inej ujmy a ak k nej došlo, neodkladným opatrením je možné zabrániť jej rozširovaniu. Vydanie neodkladného opatrenia vo všeobecnosti teda predpokladá, aby sa aspoň osvedčila danosť práva a aby neboli vážnejšie pochybnosti o potrebe predbežnej úpravy a podmienkou pre jeho vydanie je osvedčenie, že bez okamžitej, i keď len dočasnej úpravy pomerov by bolo právo niektorej zo strán konania ohrozené. V každom prípade je však potrebné, aby boli osvedčené aspoň základné skutočnosti potrebné pre záver o pravdepodobnosti nároku, ktorému sa má poskytnúť predbežná ochrana.

8. Žalobca už v podanom návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia mal povinnosť aspoň osvedčiť, že otec F. B. má záujem sa s ním stretávať. Na uvedenú skutočnosť žalobca ani nenavrhol akým spôsobom má súd uvedené vykonať. Preto po zrušení pôvodného rozhodnutia odvolacím súdom, súd prvej inštancie uvedenú skutočnosť zisťoval dopytom u dotknutej osoby F. B.. Tento na uvedené reagoval predložením písomného vyjadrenia dňa 19.12.2023 (č.l. 125), na ktorom vyjadrení je podpis F. B. úradne overený, preto súd nemá dôvod spochybňovať predmetné písomné vyjadrenie. Pri podaní návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia žalobca má osvedčovaciu povinnosť, ktorú nemožno zamieňať s dokazovaním v základnom konaní. Osvedčovanie znamená, že súd prostredníctvom označených dôkazov zisťuje iba najvýznamnejšie skutočnosti dôležité pre rozhodnutie o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia. Žalobca však v podanom návrhu neoznačil žiadne dôkazy, ani nenavrhol vykonať žiaden dôkaz za účelom zistenia názoru F. B. ohľadne záujmu stretávania sa so žalobcom, teda žalobca už pri podaní návrhu zanedbal svoju osvedčovaciu povinnosť. Z uvedených dôvodov je neopodstatnená odvolacia námietka žalobcu, že došlo u neho k porušeniu práva na spravodlivý proces. Nie je možné vytykať súdu prvej inštancie, že uvedené si zisťoval písomným dotazom a nie nariadením pojednávania.

9. K odvolacej námietke žalobcu, že mu nebolo doručené písomné vyjadrenie F. B. o tom, že nemá záujem sa s ním stretávať na oboznámenie, odvolací súd konštatuje, že konaniu o nariadenie neodkladného opatrenia zodpovedá zjednodušený a zrýchlený procesný postup súdu, riadne dokazovanie sa nevykonáva.

10. Žalobca až v replike v rámci odvolacieho konania poukazoval na to, že synovia žalovaného, ktorí u neho občas vykonávajú brigádnickú činnosť sa mali vyjadriť, že keď navštívia starého otca F. B., tak tento sa pýta na žalobcu a chce sa s ním stretnúť. Na preukázanie tohto tvrdenia (hoci až v replike) nepredložil žiaden dôkaz, ktorý by predmetné tvrdenie aspoň osvedčoval.

11. Vychádzajúc z vyššie konštatovaného žalobca v konaní žiadnym spôsobom neosvedčil (v návrhu neoznačil žiaden dôkaz a ani nenavrhol vykonať nejaký dôkaz) o tom, že F. B., ktorého by sa malo dotýkať nariadené neodkladné opatrenie má záujem sa s ním stretávať a súd svojou úradnou činnosťou

– písomnou výzvou F. B. mal osvedčené, že tento nemá záujem sa s ním stretávať, preto správne súd prvej inštancie zamietol návrh na nariadenie neodkladného opatrenia a odvolací súd v zmysle § 387 ods. 1 CSP napadnuté uznesenie potvrdil spolu so závislým výrokom o nároku na náhradu trov konania, keď správne aplikoval zásadu úspechu v konaní.

12. Pokiaľ žalobca a žalovaný poukazovali na rôzne konania pred súdom a políciou, s poukazom na vyššie uvedené tieto nemajú žiaden vplyv na prijatý záver v tejto veci, preto sa nimi odvolací súd ani nezaoberal.

13. O trovách odvolacieho konania rozhodol podľa § 396 ods. 1 aplikujúc ustanovenie § 255 ods. 1 CSP, keď žalovaný mal v odvolacom konaní úspech, priznal mu nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči žalobcovi v plnom rozsahu.

14. Rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 CSP)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

(§ 420 CSP)

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 CSP)

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde. (§ 427 ods. 1 a 2 CSP)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 ods. 1 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 CSP)

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. (§ 429 CSP)

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 430 CSP)